Diumenge 32 (A) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 25,1-13): En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Aleshores el regne dels cels es podrà comparar a deu verges, les quals, havent pres les seves llànties, sortiren a rebre l'espòs. I cinc d'elles eren insensates i cinc prudents. En efecte, les insensates, quan agafaren les seves llànties, no se'n van endur oli; en canvi les prudents prengueren oli en les seves ampul·les juntament amb les seves llànties (...)».

La perspectiva del Judici en la vivència del "present"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, immersos en aquest mes de novembre durant el qual l'Església ens recorda les veritats eternes, la "Paràbola de les noies assenyades i desassenyades" ens introdueix la temàtica del "Judici Final". La part central del gran "Credo" de l'Església, que tracta del misteri del Crist, conclou amb les paraules: "I tornarà gloriós a judicar els vius i els morts".

Ja des dels primers temps, la perspectiva del Judici ha influït en els cristians, també en la seva vida quotidiana, com a criteri per a ordenar la vida present, com una crida a llur consciència i, alhora, com a esperança en la justícia de Déu. La fe en el Crist mai ha mirat solament enrere ni solament cap a dalt, sinó sempre endavant, vers l'hora de la justícia que el Senyor havia preanunciat repetidament. Aquest mirar cap el davant ha atorgat la importància que té el "present" per al cristià.

—Jesús, concediu-me viure el present amb una fe operativa, amb obres i de veritat, tot esperant responsablement l'hora de l'Espòs.